

สุภาชิตสอนใจ

จงมีความอดกลั้นและทนทานไปเถิด ความทุกข์ยากอันนี้จะกลายเป็นผลประโยชน์
ในวันหนึ่ง

โอวิค

คนมีปัญญาทำจิตที่ตื่นรณกวัดแกว่ง รักษายาก ห้ามยาก ให้ตรงได้เหมือนช่างครดัด
ลูกให้ตรงฉะนั้น

พุทธภาชิต

ด้ายเส้นนิตเดียว ผูกคนชื่อไว้ได้ดีกว่า เชือกใหญ่ ๆ ผูกคนโกง

สกอดซ์

ไม่ใช่เรื่องสำคัญว่า จะอยู่ไปนานเท่าไร แต่จะมีชีวิตอยู่อย่างไรนั่นสิ สำคัญที่สุด

เมลเลย์

แม้หมอน้ำย้อมเต็มได้ด้วยหยาดน้ำที่ตก คนทำดีที่ละน้อยย้อมเต็มไปด้วยความดี

พุทธภาชิต

เวลา เป็นสิ่งที่ถูกที่สุดในชีวิต แต่เป็นสิ่งเดียวที่เราซื้อไม่ได้

คติพจน์

วิสัยของวิญญูชน หากได้คิด หรือทำอะไรผิดไปแล้ว เมื่อรู้สึกก็ต้องยอมเปลี่ยน
ความคิด

ฉวยอำนาจ

ยาที่กลั่นน้ำตาล ทำประโยชน์ได้เท่ากับที่ไม่ได้กลั่นฉันใด ความจริงเมื่อกล่าวด้วย
อัยยาศัยก็ย่อมจะทำประโยชน์ได้ดุจกัน

ละครพูด

คนโดยมาก ดูรูปมากกว่าดูใจ นิยมในเครื่องประดับประดาภายนอกมากกว่า
สติปัญญา และความสามารถซึ่งเป็นเครื่องประดับภายใน

มหาตมะ

วิทยาเปรียบด้วยกำลังเหมาะะ สุจริตคือเกราะกำบังได้ ปัญญาคืออาวุธยุทธวิชัย สติ
ไซรัคุมพลยุทธนาฯ

เกียรติรถ

ประเทศใดเล็กกฎหมาย ประเทศนั้นทรราชก็เกิดขึ้น

วี เอ็ม ปีทท์

ก่อนที่จะทำการใด ควรรำลึกตริโกไตรทั้งต้นทั้งปลาย กระทำเช่นนี้จะดีร้ายอย่างไร
บ้าง แม้โง่งมทำการไปโดยมิได้ตรองภายหลังมาต้องคิดแก้ไขไม่มีใครจะดี

รามเกียรติ์

โลก จะดำรงอยู่ได้ด้วยการทำงานของมนุษย์ และโลกจะเจริญขึ้นได้ ด้วยมนุษย์
ทำงานเพื่อผู้อื่น มิใช่แก่ตนฝ่ายเดียว

คติพจน์

ผู้ใดมีความละเอียดรอบาบ ผู้นั้นย่อมได้ชื่อว่า ตั้งมั่นในคุณธรรมอันประเสริฐแล้ว

พุทธ

ความเห็นผิดเป็นชอบครอบงำจิต	จึงมืดมิดไม่เห็นแสงแห่งสุขสันต์
มีเบียดเบียนเสียดแทงแย่งทุกวัน	อาจฆ่าฟันถึงรบพุ่งยุ่งกันไป
การแก่งแย่งแข่งชั่วตัวมิโชค	ไม่ข้ามโลกนำตนพ้นห่วงได้
ลงทุนแรงแข่งขันกันเพียงไร	วนอยู่ในโลกีย์นี้แน่นอน

สุนทรภู่

ถ้าห้ามปัญญาอันเล็กน้อย ของคนโฉดมีให้พุดเสียแล้ว ความโฉดที่คนฉลาดแสดง
บ้างเล็กน้อย ก็กลายเป็นการใหญ่

ตามใจท่าน

ผู้รักษาพระราชกำหนดกฎหมาย จะรู้เห็นเป็นใจกับผู้ที่คิดหลีกเลี่ยงกฎหมายไม่ได้
เป็นอันขาด

หัวใจนักรบ

สมัยโบราณ อะไรไม่สำคัญเท่ากับกำลังกาย ใครมีกำลังมากก็มีอำนาจมาก จะทำ
อะไรก็ได้ มาเดี๋ยวนี้ อะไรไม่สำคัญเท่าเงิน ใครมีเงินใหญ่คนนั้นก็มีความอำนาจมาก จะ
ต้องการสิ่งใดก็ได้ทุกอย่าง

มหาตมะ

อันว่าผู้มันอยู่ในทางธรรม เหมือนมีเครื่องคุ้มครองกายอาอุ่น เพราะธรรมานิสงฆ์คง
ค้ำจุน บำรุงบุญบารบบาปมลาย

พระเกียรติยศ

มนุษย์เราที่รุ่งเรืองแล้ว และผิดกับคนป่าหรือสัตว์เดรัจฉานต้องมีความเที่ยงธรรม
เป็นเครื่องประดับ มีความเมตตาเป็นอาทิ จึงควรเชื่อว่าเป็นมนุษย์ที่รุ่งเรืองแท้

อำนาจคือธรรม

ถ้าเมื่อได้กระทำผิดไปแล้ว รู้สึกผิด ควรที่จะสารภาพเสียดีกว่าที่จะมัวถือทิฐิมานะ
อยู่

ความดีมีไชย

ตามนิสัยของผู้สุจริต เมื่อเจ็บแล้วต้องจำ เมื่อเคยตกกระทำแล้วต้องรู้สึกเมตตาปรานี

อำนาจคือธรรม

พูดอะไรพูดจริงทุกสิ่งเกิด
ปฏิบัติตนเยี่ยงผู้ดีไม่มีทรมาน

จะบังเกิดลาภผลเป็นล้านหลาม
พยายามสงวนศรัทธารักเกียรติตน

ฝึกตนเอง

ชื่อเสียงแท้จริง เป็นผลของความดี แต่ชื่อเสียงเพราะโฆษณาหรือเข้าใจผิด เป็นผล
ของความชั่วมากกว่าความดี

คติพจน์

อันสัตยธรรมนั้นไซ้ร้ ย่อมเป็นอมฤตยวาที เป็นที่นิยมนับถือกันทั่วไป ไม่เลือก
ประเทศใด และสมัยใด

พระศุนหเศบ

การรู้จักลิ้ม เป็นหลักสำคัญของผู้รู้จักกาลเทศะ

ท่านรอง

ผู้ที่มีความรู้กว้างขวาง มักจะไม่ตื่นเต้นในคำโอ้อวดและไม่หลงตะลึงดูแต่สิ่งที่ตบตา
และเชื่อ พลอยตื่นเต้นไปด้วย

อัครพาทุ

ความชั่วก็คือบาป และบาปก็คือเครื่องพาไปนรก

ตามใจท่าน

ขอให้เราจงลุกขึ้นประกอบกิจการงานด้วยจิตใจ พร้อมทั้งจะเผชิญกับโชคชะตา จงทำ
ให้สำเร็จ และทำต่อไป เรียนรู้การงานและรู้จักคอย

ลองเฟลโลว์

ผู้มีอำนาจ ควรใช้อำนาจในทางที่ให้คนนิยม

ผิตวินัย

ผู้ที่ควรมีทรัพย์ ต้องรู้จักว่าทรัพย์นั้นจะเป็นเครื่องให้ความสุขแก่โลกได้เพียงไร จะทำประโยชน์ให้แก่ชาติบ้านเมืองได้เพียงไร

มหาตมะ

มิตรภาพที่ดีจริงนั้น คือการที่คบกันโดยปราศจากการคำนึงถึงอายุ ฐานะ และวงศ์สกุล มิตรภาพคือเครื่องผูกโยงเอาความดีต่อความดีเข้าหากัน จึงต้องนึกถึงความดีเท่านั้น ไม่ต้องนึกถึงความสูงต่ำอะไรทั้งสิ้น

เม่งจื่อ

คนทรมานปัญญา ได้ยศแล้วยอมประพฤติสิ่งที่ไม่เป็นประโยชน์แก่ตน ย่อมปฏิบัติเพื่อเบียดเบียนทั้งตนและผู้อื่น

หัตถาจารย์ภัชิต

ร่างกายตั้งขึ้นแล้วก็เข้าไปใกล้ความแตกดับ สมบัติบริบูรณ์แล้วก็วิบัติ พร้อมพรั่งกันแล้วก็พรากกันไป สรรพสิ่งเกิดขึ้นแล้วก็ย่อยยับดับสูญสิ้น

หิโตประเทศ

พูดใดพูดที่รู้	จริงจัง
พูดเพราะได้ตริตรอง	รอบคอบ
พูดเพื่องโนหวัง	ประโยชน์
พูดถูกใครจะตอบ	คัดค้านผิดเอง
เก่งจริงต้องรอบรู้	แน่จริง
เก่งแต่ปากเขาย่อม	จะเยาะ
เก่งจรูสวาทยั้ง	เขาเกลียด พ่อเอย
เก่งพูดให้ไพเราะ	แมนแท้เขาชม

ดุสิตสมิต

บุคคลก็ดี คณะก็ดี ชาติก็ดี จะมีความเจริญมั่นคงได้ก็แต่โดยยึดถือธรรมเป็นหลัก

อำนาจคือธรรม

คนเรา ย่อมต่างคนต่างมีความคิดเห็นของตัวเองแล้ว ถ้าไม่ผิดกฎหมายแผ่นดิน และไม่เป็นความเห็นอันลามกแล้ว ก็ไม่มีความผิดอันใด ในการที่จะแสดงความเห็นนั้นโดย สุจริต และเปิดเผย

อัครพาทุ

มนุษย์เราที่รุ่งเรืองแล้ว และผิดกับคนป่าหรือสัตว์เดียรัจฉานต้องมีความเที่ยงธรรม เป็นเครื่องประดับ มีความเมตตาเป็นอาทิ จึงควรชื่อว่าเป็นมนุษย์ที่รุ่งเรืองแล้ว

อำนาจคือธรรม

ความถ่อมกายเป็นสง่าชูราศรี
เหมือนเรือนทองรองเพชรให้รุ่งพราย

ส่งความดีสูงเลิศเด่นเฉิดฉาย
จะซื้อขายค่าล้ำน้ำเพชรงาม

สุนทรภาศิต

คบกาภาโหดให้

เสียพงษ์

พาตระกูลเหมหงส์

แหลกด้วย

คบคนชั่วจักปลง

ปลดชอบ เสียนา

ตราบลูกหลานเหลนม้วย

ไม่ม้วยนิินทา

โลกนิติ

ลักษณะที่ประเสริฐ ที่ควรมีอยู่ในความรู้ของผู้ปรารถนาจะก้าวหน้าทุกคน ก็คือ ความรักที่จะรับผิดชอบ ซึ่งน้อยคนนักที่จะระลึกถึงคุณสมบัติข้อนี้ได้

คติพจน์

เราจะเอาอย่างขนบธรรมเนียม หรือประเพณีนั้น ๆ โดยมิได้พิจารณาและวินิจฉัย ก่อนนั้น จะเป็นของที่เหมาะสมหรือไม่แล้ว ก็ย่อมไม่เป็นการสมควรอย่างยิ่ง

อัครพาทุ

โทษของคนอื่นเห็นได้ง่าย ฝ่ายโทษของตนเห็นได้ยาก เพราะว่าบุคคลนั้นยอมโปรย
ลง ซึ่งโทษทั้งหลายของชนเหล่าอื่นประดุจบุคคลโปรยข้าวลีบ ก็แต่ว่าเขายอมปิดบังโทษ
ของตนไว้เหมือนพรานนกปกปิดคนอยู่ด้วยเครื่องปิดฉะนั้น

พุทธ

จิตที่ถูกอบรมแล้ว ย่อมเป็นดวงจิตที่เป็นไปเพื่อประโยชน์อันใหญ่หลวงแก่ตนและ
ผู้อื่น

พุทธ

มีเพื่อนหวังประโยชน์	จริงจัง
เพื่อนพูดจงห่มนุ่ง	เพื่อนไว้
และเก็บคดีฝัง	ในจิต
ภายนอกหน้าจักได้ใช้	ช่วยตัว
บัณฑิตผู้รอบรู้	จริงจัง
กล่าวว่าผู้มักฟัง	ลีเลิศ
สิ่งไรที่ตนยัง	ไม่รอบ รู้ฤา
ก็อาจรู้ประเสริฐ	เพราะฟัง
วาจาทำให้รัก	ฤาซึ่ง ได้นอ
พูดมากและเสียงดัง	เพื่อนเกลียด
พูดน้อยและพูดหวัง	ให้จับ ใจเทอญ
เพื่อนจะไม่รังเกียจ	หน้ายแห่งงา

ดุสิตสมิต

ความสว่างเสมอด้วยปัญญาไม่มี

พุทธภาษิต

ช่วยตัวเองให้สุดความสามารถเสียก่อน จึงค่อยเรียกให้คนอื่นเขาช่วย

ย็องเฮอร์เบิร์ต

ความสัตย์ ความจริง เป็นของประเสริฐ ไม่มีใครสงสัย

เนื้อเรื่องละครพูด

เมื่อใดภัยพาลมาราญรอน กุมสติไว้ก่อนจึงสู้ภัยฯ

พระเกียรติธร

บัณฑิต เมื่อยังไม่มีใครถามก็เหมือนกลอง ถูกถามแล้วจึงจะเหมือนฝนพายุหลวง
คนโง่เขลา ใครจะถามหรือไม่ถาม ก็พูดพล่ามไม่มีเวลาเงียบ

คติพจน์

ผู้ที่คอยแต่จะฟังอาศัยผู้อื่นนั้น ชีวิตของเขาจะไม่ประสบความสำเร็จรุ่งโรจน์เลย

ฮูโก

อันความงดงามทั้ง	ชื่อเสียง
ปรากฏเป็นอย่างเยี่ยง	หายาก
ผู้ใดคิดแต่เพียง	ความสะดวก ตนเอง
หาชื่อได้ลำบาก	ยากเข็ญ
มิได้เห็นแต่การหลีก	อุปสรรค
ไต่ยากฤกษ์มัก	หู่หุด
คอยดูเยี่ยงเขาจ๊ก	ทำอย่างไรกัน
โอกาสก็ย่อมหหมด	แน่พลัน
ฉะนั้นใครอยากได้	ขึ้นชื่อ ภาฮา
ต้องบากบั่นลงมือ	ทำกิจ
จะพบอุปสรรคฤา	ยากเท่า ไฉน
ปมียอมให้จิต	ถดถอย
คอยเตือนตนให้ยิ่ง	วิริยะ
ทุกเมื่ออุตสาหะ	ยอมยาก
พยายามปลดละ	แม้เหนื่อย ก็ดี
ทนระกำลำบาก	เพื่อดี

ตั้งนัยความสำเร็จ	ปรารถนา
กอบกิจได้เป็นสา-	ระแล้ว
ขึ้นชื่อและภาษา	สมที่ เพียรแล
จิตก็จักผ่องแผ้ว	สุขเกษมฯ

ดุสิตสมิต

เวลา เป็นผู้เตือนสติอย่างฉลาดที่สุด

เปอร์เติลล์

ผู้คงแก่เรียน เป็นผู้มึนทรัพย์อยู่ในตัวเสมอ

ฝรั่ง

ผู้เก่งจริงคือผู้ทำการสำเร็จทุกอย่างที่ตั้งใจทำ

อำนาจคือธรรม

การรู้จักลืม เป็นหลักสำคัญของผู้รู้จักกาลเทศะ

ท่านรอง

ปัญหาทุก ๆ ปัญหา ย่อมมีสามด้านเสมอ หนึ่งคือด้านของผู้คิด สองด้านของคนอื่น สามด้านอันถูกต้อง

โคแนธเอแล

ถ้าคนที่ดื้ออย่างแท้จริง ก็จะปราศจากข้อตำหนิไปไม่ได้ เมื่อยังมีคนชั่วคอยพูดไม่จริง อยู่ แต่ถ้าไม่มีคนชั่วเสียเลยก็หาคนดีได้ยากขึ้น

สุภาชิตย้อย

จงคิดให้มาก แต่ไม่จำเป็นจะต้องพูดมากเท่าที่คิด

สุภาชิตย้อย

ยะโสโมมีดแล้ว	ชังธรรม
ถึงจะมีกำลัง	มากล้น
ที่สุดก็ระยำ	ยับฉิบ หายแล
แม้ชนะเบื้องต้น	สุดท้ายมลายขวัญ
กมลเหี้ยมโหดไว้	ธรรมา
ธรรมบ่คุ้มผู้อา-	สตัยไซรั
จึงถึงซึ่งปรา-	ชัยฉิบ หายแล
เสียศักดิ์เสียยศได้	ตั้งนี้กรรมสนอง

ดุสิตสมิต

ตีนงูงูไซรัหาก	เห็นกัน
นมไก่ไก่สำคัญ	ไก่อู
หมูโจรต่อโจรหัน	เห็นเล่ห์ กัณนา
เชิงปราชญ์ฉลาดกล่าวผู้	ปราชญ์รู้เชิงกัน

โลกนิติ

จิตใจที่มนุษย์เรารู้จักกันน้อยที่สุด ก็คือจิตใจของตนเอง

พิคเตอร์

ใครเกิดมาถ้าจิตนั้นติดปราชญ์	ย่อมหมายมาตรชนตีเป็นที่ตั้ง
เหมือนเขาสุเมรุมาศไม่พลาดพลั้ง	ใครชิงชิงเหมือนหนึ่งว่ายุพาพาล
ถึงแสนลมที่จะหมายทำลายโลก	ไม่คลอนโยกหนักแน่นเป็นแก่นสาร
ใครเกิดจิตอิจฉาเป็นสามัญ	สันดานพาลผู้ใดทำกรรมอนันต์ฯ

จากเรื่องโคบุตร

จงดูแบบฉบับโบราณท่านสอนไว้	ให้กอบกิจโดยไม่นึกประสงค์
ซึ่งบำเหน็จ เจตนา และพะวง	ตรงอยู่ที่จะกอบกรณีย์ฯ

ตามใจท่าน

น้ำย่อมท่วมมอญโดยรอบดอกบัว แต่หากเกาะติดอยู่บนกลีบแห่งดอกบัวได้ไม่

พุทธ

อย่าพอใจหาชื่อไปในทางเป็นนักพูด หรือในทางตั้งต้นเป็นคนรู้ในรัฐประศาสนกิจ มีหน้าที่ประจำตัวเพียงใด จงอุตสาห์กระทำไปให้ดีที่จะทำได้ ดีกว่าที่จะคุยโตอวดรู้ต่าง ๆ ซึ่งไม่เป็นจริงดังที่ปากอวด

อัครพาทุ

แสงสว่างเสมอด้วยปัญญาไม่มี

พุทธภาษิต

ความกตัญญู ย่อมเป็นเครื่องหมายของผู้มีจิตใจสูง

อิสป

การพูดก็ดี การนึกก็ดี ไม่ควรปล่อยให้ตัวพูดไป นึกไปเกินกว่าความเป็นจริง

อัครพาทุ

กวีสง่าแมน	มณีสาร
คำเพราะคือสังวาล	กอบแก้ว
ควรเพิ่มกิริยาการ	กวีเวท เทอญพ่อ
กอบกิจประเสริฐแล้ว	ไม่ต้องร้อนตัว

พระนล

แม้เราริษยากัน ไม่ซ้ำพลันจะพากันฉิบหาย การยุยงส่งร้ายนั้นแหละเครื่องทำลาย
สามัคคีฯ

พระร่วงคำกลอน

ความรู้คู่เปรียบด้วย	กำลัง ภายเฮย
สุจริตเกราะบัง	ศาสตร์พ้อง
ปัญญาประดุจดั่ง	อาวุธ
กุมสติต่างโล่ห์ป้อง	อาจแก้กลางสนาม

ร.5

เห็นต่อหลักปักขวางหนทางอยู่	พิเคราะห์ดูควรทิ้งแล้วจึงถอน
เห็นเต็มตามแล้วอย่าอยากทำปากบอน	ตรองเสียก่อนแล้วจึงทำกรรมทั้งมวลฯ

อิศรญาณภาษิต

บางอย่าง แม้มีความสามารถก็ทำไม่ได้ ถ้าขาดโอกาสเหมาะ

นโปเลียน

ห้องทะเลนั้นมีขอบเขต แต่ความต้องการที่ลึกซึ่งไม่มีขอบเขตเลย

เช็กสเปียร์

อันคนดีมีสัตย์สันตติเยี่ยง	ช่วยชুবเลี้ยงชูเชิดให้เฉิดฉาย
เอาไว้ใช้ใกล้ชิดไม่คิดร้าย	เขาจักตายด้วยได้ด้วยใจตรงฯ
อนึ่งบรรดาข้าไทที่ใจซื่อ	จงนับถือถ่อมศักดิ์สมครสมาน
อนึ่งคนมนตรีหลังข้างชำนาน	แม้พบพานผูกไว้เป็นไมตรี
เขาทำชอบปลอมให้น้ำใจขึ้น	จึงเรงรินรักแรงไม่เหนงหนี
ปรารณาสารพัดในปฐพี	เอาไมตรีแลกได้ตั้งใจจงฯ

เพลงยาวถวายโอวาท

แม้คนอื่น แต่มีประโยชน์ก็เอากลูก็เป็นพงศ์พันธ์ แม้พงศ์พันธ์ แต่ไม่มีประโยชน์
ก็เอากลูก็เป็นคนอื่น โโรคเกิดในกายแท้ ๆ หาประโยชน์ก็เอากลูไม่ได้ ยาเกิดอยู่ในปากก็มี
ประโยชน์ก็เอากลู

หิโตประเทศ

ทุกคนในโลกมีชีวิตอยู่เพื่อการฝัน และขณะเดียวกันก็ฝันเพื่อมีชีวิตอยู่ ชีวิตที่ไม่มี
ฝันเป็นชีวิตที่ไม่มีคามหมายอะไรเลย

สปีโนซา

สูงอย่างสูงกว่าฐานนานไปล้ม	จะเรียนคมเรียนเถิดอย่าเปิดฝัก
คนสามขามีปัญญาหาไว้ทัก	ที่ไหนหลักแหลมคงจงจำเอา
เดินตามรอยผู้ใหญ่หมาไม่กัด	ไปพูดขัดเขาทำไมขัดใจเขา
ใครทำตึงแล้วก็หย่อนผ่อนลงเอา	นักเลงเก่าเขาไม่หาญราญนักเลงฯ

อิศรญาณภาษิต

ใครจักผูกโลกแม่	รัดรั้ง
เหล็กเท่าลำตาลตรึง	ไปหมั้น
มนต์ยาผูกนานฟัง	หายเสื่อม
ผูกเพื่อไมตรีนั้น	แมนแท้วันตาย

โลกนิติ

โบราณว่า	หมากัน	อย่ากัดตอบ
ใครเขาชอบ	เขาก็ชม	สมใจเขา
ใครเขาเกลียด	เขาก็ติ	ตำหนิเรา
ใครชื่นเอา	ใจใส่	อัดใจตาย
จงตั้งใจ	ให้เป็นขาด	แห่งธรรมะ
คลื่นอธรรม	โถมปะทะ	ละลายหาย
พุทธดำรัส	ตรัสไว้	ไม่กลับกลาย
ใครคิดร้าย	ก็ยอมพ่าย	แพภัยตัว
อันความคิด	ท่วมท้น	หัวใจเขา
ลมปากเป่า	ปิดตม	ให้พันชั่ว
เบิกใบบอน	ให้บานบัง	ข้างทั้งตัว
จะมิดหัว	มิดหาง	อย่างไรเลย

พรานบูรณ

มีกายกำเนิดแล้ว	คงดับ
สูงต่ำไพโรผู้ดี	ไปตลอด
ถึงหากว่าทรัพย์มี	มวลมาก
ก็มีอาจารย์พัน	จากเงื่อมมฤตยู
คงอยู่แต่ชื่อทั้ง	กุลโคตร
กายดับชื่อและสกุล	ไปดับ
ใครทำประโยชน์ยาม	มีชีพ
เชื้อสกุลรับซึ่ง	เกียรติก็องต่อไป
ใครทำความผิดไว้	เมื่อคง ชีพธา
ผลก็ตามสนองตอบ	เมื่อม้วย
ญาติร่วมโคตรวงศ์พลอย	เสียศักดิ์ ด้วยนา
ราวกับผิดด้วยกัน	ญาติผู้ก่อกรรม
จำเราจะหมั่นตร	เตือนใจ
คิดแต่ถึงตัวนั้น	ไปได้
จะทำอะไรผล	ไซ้รับ คนเดียว
มฤตกตกไว้แก่	หมู่ญาติวงศ์
หาดีมีชื่อช่วย	วงศ์วิฑ-นาแฮ
หาชั่วเหมือนชั่วผลาญ	วงศ์หมด
หาดีศรีสวัสดิ์นำ	วงศ์เฟื่อง พุเอย
ทำชั่วอัปยศแล้ว	โคตรด้อยถ้อยศรีฯ

ดุสิตสมิต

ความดีความชั่วไซ้	เป็นตรา
คนชั่วเปรื่องปัญญา	ยิ่งผู้
ผลกรรมก็จักพา	สู่ทุก--คติเอง
คนโง่ความดีกู้	รอดพ้นภัยพาล

ดุสิตสมิต

อย่าโหมเตาให้คุ เพื่อให้หม้อต้มน้ำของคุณ มันจะกลายเป็นอย่างตัวของคุณเอง

เช็กสเปียร์

บางคนชอบบวดไอ้	โวหาร
คิดว่าอาจพาคน	หลงปาก
ที่แท่นการคม	ในฝัก
จะหลอกคนยากได้	ตั้งใจ
สิ่งใดไม่รอรับรู้	จริงจัง
ถึงจะเอาโวหาร	ประดิษฐ์
ใครฉลาดหยั่งรู้	ทันเท่า
ทราบว่ำน้อยนิดแต่	ปากโว
โยโสส่งเสียงก้อง	ข่มคน
เขาไม่เถียงเข้าใจ	ว่าหยั่ง
ที่แท้ก็ตนเปรียบ	สุนัข นั่นเอง
เขาฉลาดนั้นไม่	เท่าชั้น
อันพูดนั้นไม่ยาก	ปานใด เพื่อนเอ๋ย
ใครที่มีลิ้นอาจ	พูดได้
สำคัญแต่ในคำ	ที่พูด นั่นเอง
อาจจะทำให้ชอบ	และซัง
ตั้งใจพูดอวดรู้	ข่มคน
ถาพูดโดยตั้งใจ	ให้ขยาย
ถึงแม้ว่าตนมี	ยศศักดิ์ เท่าใด
ก็ย่อมจะขาดผู้	รักจริงๆ

ดุสิตสมิต

เพื่อนเราสมัยใหม่ ซึ่งจะทำการใดก็เพียงที่จะเป็นช่องเลื่อนยศขึ้นทันที สมประสงค์
แล้วมีแต่คร้านไปๆ

ตามใจท่าน